

MUSARUM
CANTABRIGIENSIIUM
Luctus & Gratulatio:

ILLE
IN FUNERE
OLIVERI
Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ
Protektoris;

HÆC
De RICARDI
successione felicissima
AD EUNDEM.

CANTABRIGIÆ:
Apud JOANNEM FIELD, Almaz
Academiæ Typographum. 1658.

REACTABRISTUM

Ludus & Gratias

Y. V. V. E. R. E.

OLIVARI

Libertatis & Hispaniae



DE RICARDI

Operis Inceptione felicissimae

et finem

CONTRACTUALIA

Apud Londoniam, die 15. Martii

1733. A. D. 1733. T. 1733.

Serenissimo, Potentissimoque

RICARDO

Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ

D. Protectori,

Musarum

CANTABRIGIENSIVM

Luctum & Gratulationem,

Illum,

Officii Supremi Monumentum,

Hanc,

Obsequii Academici testimonium;

In denati Occasum, &

Patroni Succedentis Ortum,

humillimè

(Nondum admissio Procellario)

D.D.D.

JOS. HILL, } Academiæ Cantab.
JOHAN. LUXE, } Procuratores.

RICARDO

Anglia, Scotia, & Hibernia
D. Protector,

Mularum

CAVATVR

Legum & Constitutionum

Illarum

Officii Supremi Munitur

Hanc

Obsequii Academici testimonium

In domo Occasum &

Patroni Succedentis Orum

humillimis

(Nonnulli admissi Possunt)

D.D.D.

JOHANNES LUKAS PROCHIRON
JOS. HILL, Academiæ Cantab.

OPHNOOPIAMBOΣ.

Anglia tristis, habens (parlos sine lege capillos,
Et gravidos oculos cum scilla veste, dolore
Squalida tora, suas sic est exorsa querelas.
Ergo jaces, Dux magnæ jaces, Pater alme: nec ultra
Permittis circum victricia tempora laurum
Serpere? Pacificos an dedignaris honores?
At populi miseresce tui, quibus ipse salutem
Impertire soles, & qui tua sceptrâ colebant
Obsequio affectuque pari. Sed carmina nulla
Non exorandas potuerunt flectere Parcas.
Occidit Anglorum decus ingens, occidit, cheu!
Gentis præsidium! Quis me jam vindicet armis?
Quis poterit nimium dubis succurrere rebus?

Sæpius illa Patrem, Patrem tristissima dixit,

Effuditque istas non exaudita querelas.

Verum siste tuos planctus, nunc Anglia Mater,
Sume novos animos, oculisque absterge dolorem.
Ecce! novus Cromwellus adest è funere patris,
Phoenix de Phœnice novo reparabilis ævo.
Hic tua bella geret, pacem legesque fovbit,
Ille reformatâ fidei tutela perennis
Regnabit, sacris præstabit & otia Musis.

Antonius Tuckney, Collegii S. Joannis Pras.

& S. Theologia Profess. Reg.

In

Musarum Cantabrigienſium

In Oliveri oceaſum & Ricardi ortum.

Occidit Hiſpani Terror diadematis, & quo
Vindice nunc nobis æquora pura ſilent;
Occidit, an dicam, Sol? at nox nulla ſecura eſt,
Nec cecinit quiſquam, *Phoſphore redde diem.*
Acceptum hoc referunt Tibi, cœlica qui moderaris,
Te donante Alium, Sole cadente, Tuis.

R. in, dñari, in, dñari, Beza.

Quem Mars haud valuit funeſtis ſternere telis,
Nobile Victoris Mors, Marte valentior, Illi
Invidit nomen, placidaque inimica quieti
Albionis noſtræ jaculis oppreſſit inermem,
Jamque ſuperba ſuas criſtas & cornua tollit,
Alloquar etiam, Quid turges Invida? faſtu
Quid tanto dignum? Fuge quærere, quippe ſubegi
Protriviq; Ducem, quem ſuſpiciſ, Ecce, cadaver
Divinæ jacet hic viduarum particulâ auræ,
Siccine? mortalem peperit natura Oliverum,
Exhibet at nobis redivivum Filius, xvi
Inxer huic ſanguis, ſolidæ ſtant robore vires,
Ingeniū portò, mentisque eſt vera paternæ
Effigies; *Ubi, Mors, tua nunc victoria? nuſquam.*

Ri. Minſhull, S. T. D. & Sid. Coll. Magiſter.

Quod Sol occubuit, nec nox tamen ulla ſecuta eſt:
Ricardi Primi, prima Corona fuit.

Név

Luctus & Gratulatio.

Neve minor *Sceptro* concessa est *Gloria Vestro*,
Quod modò *R. & CARDUS* *Primo secundus* habes.
O quàm clara Dies nullis turbata procellis
Successit radiis continuata tuis.
Qua quæ *recedentis* minitabant *Fonera PATRIS*
Dispersit nubes lenior aura graves.
Abstergit lacrymas meritò quas fudimus omnes,
Lætitia tantæ innox rediisse vices.
Te clamant *Proceres*, Te iunctis undique *Cives*
Concurrunt votis concelebrare suis.
Te *Pedites Equites*que colunt, *Bellique Phalanges*
Ponunt ad *Vestros* arma parata pedes.
Te *Musa, Charitès*que Omnes uno ore salutant,
Et certant variis amplificare modis.
Angli Te, *Scoti*que simul venerantur, *Hybèrni*
Excipiunt læto, Turba redacta, sinu.
Nec placet hoc *Proprie* Omen concludier *Oris*,
Gestit ad *extremas* pervolitare plagas.
Et *penitus toto* divisos *Orbe Britannos*
Conjungunt uno cetera Regna Choro.
Summe *Davis* (Tu namque potes) concede perenni
Hisce sub auspiciis prosperitate frui.

Tho. Horton, Coll. Regiæ Prasf.

NON malè mutati mores, & lenior ætas,
Nolim vexarunt animas, formidine pœnæ
Mentes torserunt *Caupones Relligionis*.

Quos

Musarum Cantabrigiense

Quos Christus ducit Romanus Apostata cogit;
Flectit amore Deus, sed Papa timore coercet;
Instruit Ille Animum, & placido lenimine mentem
Suaviter emollit, miroque favore relaxat;
Destruit Hic corpus miserum, carnemque flagellis
Affligit, propriis quod possit subdere votis.
Quæ prohibent remover, ruptusque furore Gehennæ
Allegans coelos ad Tartara dira remittat.

Vis, dolus & fraudes sunt instrumenta maligni
Pastoris, Satanaeque artes, quas pura repellit
Religio, nec Coelestes finit esse scelestos.

Magna Fides penetrat Cor spiritualibus armis,
Aggreditur victrix, totum peragratque per orbem,
Plena sui, subnixæ Deo, carnalia spernas.

Sobrius ausculta veterum quid pagina narrat.
Fata trahunt homines cruciatibus ingeniosos.
Decumbunt tremuli non sicca morte Tyranni.
Arte sua pereant semper (justissima Lex est)
Artifices nequam, quos inclementia pulsat.

At Pater hic patriæ non est tormentum minans,
Annosusque expirat, & alta in pace quiescit.

Filius, a condicio similis, gratusque Britannis,
Quæque Deum sapiunt scit pectora flectere lente.
Nam Ratione animum generosum ducere suave est,
At mentem ingenuam trahere ingratum atque molestum.

B. Whitcher, Coll. Regal. P. 15.

Instit. & Gratulatio.

In Occasum serenissimi D.D. Olivarii Dⁿⁱ Pro-
vortum serenissimi D.D. Ricardis tectoris.

Quo me Musa rapis? Quali sum percitus Oestro?
Mors vocat, & Mavors. Tristitia, læta simul.
Siccine? vis lacrymas? eadem vis gaudia? flere
Et ridere juvat: Quo feror, ecce, sequor.
Proh dolor, occubuit Dux invictissimus, Heros
Heroum, Martis cura, corona, decus.
Flete viri, plorata senes, lugata puella,
Cantus lugubres incipe Musa gravis.
Siste gradum, reprimas luctum, vultuque sereno
Aspicias, vitæ est, quod necesse putas.
Terra nihil majus tenuit, super æthera scandit,
Concives dignos numina sacra petens.
Tūque Pater patriæ Magna sis, major & idem:
Perplacet Angligenis alter uterque tuis.
In coelum ferus redeas (Gratissime) nobis,
Inter his lætus, Spes mea, Vestra salus.
Quà mare, quà coelum pateat, tibi fama perennet,
Parta tuæ, Patris laudibus addæ Tuas.
Des veniam montibus, altæ sit mente repostum,
Atque finis inscriptum nocte diæque cubet.
Jungere *Bugna*, Rosasque, aliorum gloria, quondam:
Et quæ juncta juvant singula, tura manent:
Ast qui corda circum conjunxerit, ipse Apollo
Audire hoc Vestrum est. *Hoc opus, hic labor est.*

Ed. Seaman, S. T. P.

Coll. D. Petri Præfectus.

Musarum Cantabrigienfium

קנה על מור הנשיה הנור

אוליארז ידל עם תחומה

על התחלפות אבנו רכארת

במשלתו

בא שמשו אוליארז

היה שהשליך קרני אורו

החזק עד אי הננים

על שפעו אשרי אנליים

יריו למורי מלחמה

לכו חזק רכי חכמה

הכיה שלום בגמלינו

חלב חטים השכימנו

השכית לנו קול השופר

קול תור נשמע קול הסופר

צל טוב כי בו ישכנו

פרע מחזיק גם חכנו

מרפא תחר כנפי אורו

איש מפלאות מופת רוחו

בא שמשו אוליארז

נשקע כוכב חשך אורו

החמו רמעה מכל פנים

הן בא מחמר כל עינים

ידח אור בחשך לנו

נפעמי בקר הופיעו

מלמדה הוציאו

אל גבורה הנה השיענו

מעט דליון בנו קנה

בבקר נשמע קול רנה

צל לילה כל יעסו

חרי ישראל ישרו

Luctus & Gratulatio.

O Nunquam faciles humano in stamine Párcas !
Siccine funestum conficietis opus ?
Non satis est multos e plebe atque agmina densa
Vulgi, Lethæos jam subisse lacus ?
Non satis est Martis cultoribus atque Minervæ
Multisq; egregiis nos viduasse viris ?
Non satis in Proceres fuerat favire ? petendum
Post tot Magnatum funera mœsta, Caput ?
Verùm hoc in cineres dederint licet invida fata,
In cineres nomen funera nulla dabunt.

Splendidus Angligenùm sol condit in æquore vultum,
Nec tenebræ, nec nox ulla secuta fuit.
Ecce ! etenim æqualis Phœbo nova stella refulget,
Perpetuæ lucis pignora certa ferens,
Principis invicti pius & gratissimus hæres,
(Nec magis hoc dici possit) *imago patris.*

Theoph. Dillingham, S.T.D. Aul. Clar. Præf.

Res Patriæ afflictas & longa avettere bella,
Dum vastum, Princeps Maxime, volvis opus,
Fata laborantem rapiunt, mediúmque Triumphii
Ah, nimium populis aspera fata tuis ?
Nos certè, quos vel mediis cùm stabat in armis,
Securas toties jussit habere Togas,
Grande parentali veneramur Carmine Funus,
Quod licuit nobis addere, Carmen erat.
Aspice, ut insolito Cœlum procul ardeat igne !
Et novus æthereo rideat axe dies !

Nam

Musarum Cantabrigiensium

Nam quæ Illum cœlo, terris quoque Fata dedere
Sidus, & extincto Cæsare Numen adest.

Sic radio propiore micat: Lacrymæq; suorum
Lætiæ causas atque Doloris habent.

Sic *Granta* incedit tristis, torpentibus undis;

Sic etiam tumidis *Granta* superbit aquis:

Afferimus Cæsar lauros simul atque cupressos,

Altera dona Patri, ac altera dona Tibi.

Dúmque adeò immenso nutantes vulnere sistis,

Incipies Patriæ, Filius, esse Parer.

Fo. Worthington,

Coll. *Jesu* Præfekt.

Quicquid apud veteres miramur turba nepotum,
Græcorum quicquid, Romulidumve Ducum;
Cæsar, Alexander, Pompeius, quotquot ab armis
Argumenta suæ nobilitatis habent;

Scipio, Marcellus, Fabii, quæis mascula virtus

Pro Patriæ latâ nomina fecit ope.

Et si quod reliquum est nomen virtutis, in uno

Conduntur tumulto, **MAGNE OLIVERE,**

Te *Dominum*, Teq; Orba suum dolet *Anglia* Natum,

Te *Protectorem* Musa Fidesque suum.

Gentis honos, belli fulmen, legumque Sæclles,

Virtutis Custos, & stupor Orbis eras.

MAGNE vale, **CROMWELLE** vale; nunc ergo Co-

Quod minùs accipias nil prohibere potest.

Luctus & Gratulatio.

*Pax & Salus erat Oliverus Anglia,
Hoc nos fatemur, hoc loquentur Posteris;
Adeste Cives, offeramus Patriam.*

At Tu, qui tanti succedis Principis hæres,
Quem poscit *Dominum* terra Britannia suum;
Maeste animo, & virtute tuâ sis, maestus honore,
Deliciæ Gentis, præsidiumque tuæ.
Tu, *RICARDE*, reges patriis virtutibus Orbem,
Dum populo præstas Otia, Jura, Fidem.
Quin faveas, fovêasque tuas, *RICARDE*, Camœnas,
Sic erit & posthac quæ tua gesta canat.

*Guil. Dillingham, S. T. D.
Collegii Emmanuelis Magister.*

PAUCIS retrò annis, heu! quot discrimina rerum,
Quot varios casus Anglica terra tulit!
Ah! quibus, & quanris nos tempestatibus acti,
Et jamjam vili jamque perire sumus!
Experti quoties numen præsentius, instar
Dum præsens lethum, & certa ruina, sumus!
Ah! quoties, portum modò viâ attingere, Navis
Nostra est in fluctus rapta repente novos!
Cum tandem bonus, & fortis Deus ille, miserus
Tot mala passorum, ferre parabat opem.
Quique meum sævo, & civili Marte popellum
Sat lacerum, & miserum vindicer, inquit, eris?
Nec mora; *Cromvello*, fugit hostica, vindice, turba:
Vindice *Cromvello*, Mars ferus ipse fugit.

A

Pax

Musarum Cantabrigiensium

Pax redit alma, nitens sancto pax aurea vultu,
Deliciæque hominum, deliciæque Deum.
Jamque videbamur concordi pace ligati
Firmiter auspiciis, Dive *Olivere*, Tuis:
Cum subito nostris vitiis Te forsan iniquum
Ocyor ad superas sustulit aura domos.
Magne *Olivere*, cadis; Casusque horrescimus omnes;
Sublimi ut quercu, sylva, cadente, tremis.
Oh! quam Te memorem, Nox illa æterrima, solem
Hunc cum perdidimus, nec novus ortus erat!
Undique grassari cæci, mala turba, timores:
Et quis non coepit crastinus esse miser!
Providus at cælo est oculus; tenet Ille cadentes;
Ex desperatis extricat Ille malis.
Fulgidus alter adest, alter *Cromvelli*us Heros;
Sol, uno occaso, fulgidus alter adest.
Oh! quam Te memorem, felix aurora, *Ricarde*
Magne, potensque, ortus nuntia læta Tui!
Scilicet, ut radios Sol spargit in astra minora;
Sic annum in totum Lux Tua fusa micat.
Ille dies oh! quam aurato-fulgebat amictu!
Quamque ibat solito gratior Ille dies!
Non abitura redit jam pax firmata; nec ultra est
Quodve mali sperent, quod metuantve boni.
Omnia nunc omnes Tibi fausta, *Auguste*, precamur,
Omnia qui nobis fausta, *Ricarde*, facis.
Nunc & præteritos dulce est meminisse labores:
Pristina damna juvant, ipsa pericla placent.
Scilicet haud aliter populum, noménque Britannum
Esse Deo charum nôrat uterque polus.

G. Moses, Aul. Pembr. Custos.

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustrissimum Protectorem.

Felix ac faustus regni moderatur habenas,
Domusque nominisque nobilis decus!
Præbe Deo Te morigerum, pietate secundum,
Parémve nullius: benignus omnibus
Extabis semper, tenues quin protege Sceptro
Tuo, manūque: fortior manus Dei
Te reget, atque tuos *Anglos* terrâque marique
Et inclytus clues, Parrisque filius!

Henricus Maisterfon, Coll. Joan.

Soc. S. T. D.

Quas peperit ficus *tricolor* & tēterrimus almæ;
Lætâq; quæ Bacchi dederint Lethalia spini;
Quî fit mellifluens truculenta ferocia pardi;
Hæc hominis superant, mortalibus invia, caprum:
Quod Mavors vel *Oliveum* daret omnia vastans,
Attonitos reddat reliquos, coelūmq; loquatur;
Hoc Numinis esto.

Hinc petimus meliora, licet plangetur acanthis,
Quæ natura solet statuque ex ordine rerum;
Unde oleum faceris, sunt hinc relevamina lassis:
Indè *ἑλεος* miseris, Belli dediscimus artes,
Nî quæ * parcendo doceant prosternier hostes:

IN

A 2

Stemmata

* Pro more
Sigismundi
solito.

Musarum Cantabrigiensium

Stemmata pulvereo at non hoc dignoscitur ullo,
Oriundum jactat Olympo.

Quid referant Charites tanto, qui talia fecit
Oria? Quid radiis hæc nostra instructior aura?
O si de nobis redoleret Musa severa!
Atque ubivis pietas justa & sincera colatur!
Religio culpæ vacua, ac errore soluta!

Sit tibi * Fraxinea, & pravos nē protegat umbra:
Sint hæc signata Ricardo.

* Fraxini
ambrosiam
non ferunt
serpentes.

Joan. Pratt, M. D.

Trin. Coll. S. S.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΕΙΝΑ

Τί πτε λάφυρα λήεις, πολυλόγων ἢ κλέεισ' αἰσῶν
Θαυμάζεις, κῆρυχ' αἰδομένης ἡμῶν.
Ἢ δ' ἀρετὴ δαλλεία, ἀλλ' οὐ γὰρ πᾶσι δίδως,
Πᾶσι δὲ ἀνικήτῃ πρῆξιας ἵσθριον.
Πασιδὲ γὰρ οὐκ ἔστι, ἢ Πασιδὲ δῖματ' ἄλκιον,
Ὅ πῃ κατηρώσῃ, ἢ ἵππ' ἰσχυρὸν ἴσθριον.
Εἰ δ' ἐπ' ἰσχυρὸν ἴσθριον, μεγαλύνει δὲ οὐδὲ ἄλλοι
Τὴν σφῆς τιμὴν, τὴν καλοῦσιν ἴσθριον.

R. Widdrington,

Græcæ Linguae Professor.

Ad

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustriss. RICARDUM D. P.
de Musarum Cantabrigiensium

Ὁμιλῳ Νῆα.

Ἄντ' Πατὴρ Μῦσας ὑπὸ δ' ἔλατο, πῶ δ' ἄρ' ἐλάτῃ
Ἄντ' εὐσεργεσίης διανοῶν ἐδῶκεν ἔπος.

Prolixè Genitor Musas accepit, & Illæ
Lessu contendunt Quæque referre vicem.
More Patris *Grantam* si protegis, Illa Camoenis,
Cum moreris, faciet nè moriari suis.
Ingentes animas, *Anean*, *Hectora*, *Ulysses*,
Iliacosque Duces, Iliacosque Deos,
Sola coronatos omnes æternat *Homeri*,
Cum Cippisque suis Musa perire vetat.
Genis *Idumææ* miracula, & arva *Canopi*
A studiis quod habent nominis, illud habent.
O vanum lapidum decus, & mortale ! necesse est
Mausolea ruant, Pyramidesque cadant;
At Victor, tumulum cui decrevêre Poetæ,
Donec erunt homines, usque superstes erit.
Quodque semel posuit doctum *Meminerva tropæum* !
Mors nunquam, nunquam deteret ulla dies :
Usque adeò ætatem (quam marmora, & æra recusant)
Terre solent chartæ, Carmina ferre solent.

R. Widdrington.

Academiæ Cantabrigiensis Orator.

Musarum Cantabrigiense

In Pacem Angliæ post bella civilia
utcunque reducem.

Cui non displicuit belli civilis Enyo,
Júsque datum sceleris vel quis, nisi pejor Othone,
Forſan & inverſis ſi poſſet vincere fatiſ,
Non damnat multo ſaturatum ſanguine Martem:
O Patria, ô Divûm domus Albion, inclÿta bello
Gens, dudum Heſperii clades, terrorque Tyranni,
Quàm prope nativis jaciuiſti extincta ruinis,
Et gladio conſoſſa tuo! Jam ſiſte furores:
Heu! quid agis, maleſana? quid in tua viſcera ſæviſt?
A te verte manus, proprii ſat ſanguinis hauſtum.
Sat Tiberi, Tueſiq; datum, ſat Roma triumphans,
Et pennis conſixa ſuis ſat paſſa Caledon.
Sit ſatis, ô Superi, vos talem avertite peſtem,
Néve iterum glifcant civilis ſemina belli.
Corda diu divulſa tenax jam neſtat in unum
Nodus, & irrupto jungantur foedere dextræ.
Nigrum Thera vale, ferale & Pegma recede.
Ira, Odium, Nemefis, Mala mens, animique venenum
Livor, & inprimis vos, ſuſpicioque, Metûſque,
Eſte procul, fugite hinc ultra Garamantas & Indos.
Lethen Noxa bibat, veteres & provida lites
Sopiat æternùm Stygiis Amneſtia Limphis.
Exul Amor redeat, Cocant Labra vulneris alti,
Quin tandem coeant, & (mens nî læva) coire
Incipiunt, noſtrisque favent pia numina votis.
Gradivi è ſpoliis en! creſcit Palladis arbor:

Ecce

Luctus & Gratulatio. NA

Ecce triumphales fœcundo fœrmite lauros
Undique gemmantes! & sic licet aspera mater,
Est mater tamen, & peperit Victoria Pacem.
Emitat ex ære & ferro & fulgentibus armis
Aurea Lux, ævumque beat meliore metallo.
Bellorum è furiis oritur Pax alma, triumphis
Innumeris potior, sudusque è nubibus æther.
Dum fera vicinas collidunt prælia gentes,
Hic saltem alta quies, & littore læta Britanno
Parturit Alcedo, atque *Albis* in *rupibus* hæret.
Scilicet huic nido Nice victricibus alis
Incubat, & pulchram, licet infelicibus ovis,
Excludit prolem, proh! diro sanguine cretam.
Sic Venus orta mari, & tranquillior exilit aura
Fluctibus è mediis: Aquilæ & (mirabile dictu)
Victrices aquilæ mitem genuere columbam;
Quæ decreſſe undas ramo testatur *Olivæ*.

J. A. Dupont, S. T. B.

Coll. Trin. V. M.

In occasum OLIVARII Fletus,
Ortūq; RICARDI Protectoris
Gratulatio.

Quò quò gementes ruitis? aut quid omnium
Fixa in *Sepulchrum* lumina?

Quid

Musarum Cantabrigienſium

Quid turba fert lugubris? Ecquid vertitur

Atrata *Fati* pagina?

Sic eſt: florebat *Pacis* O! gratiſſimus

Oliva ramus *Arborum*:

Aſt nunc *cupreſſum* pingimus trifti manu;

Herbasque mœſtas ſpargimus.

Eheu, mari terrâque *Quantus* parvulâ

Contentus urnâ! Quem invida

Nobis negârunt *Fata*, nè Major foret,

Quàm *Cœlitum*, *Anglûm* gloria.

Hæc inter, acris quàm tamen luſit dolor,

Mirâ & ſefellit *Gratiâ*,

Hic *Phœbus* (heu!) *Britannus* ut descenderet

*Noctem*que nullam fecerit!

Tanta procellas *Mortis* O! quis mulceat?

En! *Filius* ter maximus,

Paratus omne *Cæſaris* periculum

Subire, *Ricardus*, ſuo.

Quum *Patre* tanto dignus adſit *Filius*;

Quidni *Britannorum* *Pater*?

Tandemque *Musæ* flebiles undâ genas

Feliciori mergerent,

Fo Triumphe! *Fulium* *Sidus* diu

Seris *Nepotibus* micet.

Jos. Hill, Coll. Magd. Soc.

Sen. Acad. Procurator.

Magnus

Luctus & Gratulatio.

Magnus abit *Genitor*, succedit maxima *Proles* :
Una dies luctum lætitiámque tulit.

Traditur hæredi, patrio cum nomine, virtus :
Inque pari Gnato, summe Monarcha, redis.

Quid querimur ? triplices non abripuère sorores ;
Primævum in florem restituère Ducem.

Fo. Luke, Proc. jun.

Coll. Sidn.

*Serenissimo Domino R I C A R D O, Angliæ,
Scotiæ, & Hiberniæ, &c. Protectori,
Gratulatorium.*

Quem Deus, æternâ Mundum ratione gubernans,
Rex hominum, Divûmq; Pater, mortalia Regna
Legibus arcanis statuens, ad Sceptra vocavit :
Quem Legum veneranda fides, sancita piorum
Auspicio Patrum, & magni Consulta Senatûs,
Imperio admôrunt: Quem juxtâ Ruris, & Urbis,
Armatae pariter Gentis, paritêrque Togatae,
Concordes animi, & suffragia publica poscunt :
Quem Patriæ laudes, propriis virtutibus auctæ,
Illustrant : Quem tot commendant Omina Pacis:
Quid prohibet solium sacrosque capeßere fasces?
Ergò age, Cura Deûm, cœlo delapsa propago,

Musarum Cantabrigiensium

Deliciæ populi, Patriæ spes una, salutis
Depositi nostræ, Pacis sanctissime Custos;
Eia, age, Sceptra manu, Diademata fronte capesse,
Indue purpuream Chlamydem, conscende sacratum
Imperii solium; felix, age, perge beare
Justitiâ populum, sincerâ Pace *Britannos*.

*G. Leigh, A. M.
Coll. Chr. Soc.*

*Ad Serenissimum Illustrissimûmque Dominum
RICARDVM, Angliæ, Scotiæ, &
Hiberniæ Protectorem.*

Cum tuus ille Parens donavit fidere cœlum,
Gestit & æternis sese immiscere triumphis:
Accipe, quem vates inscriptus nomine tanto
Sponte tibi titulusque tuis præludit honorem.
Te fatum nobis effinxit, & insita virtus
Nuncupat hæredem, dignum qui fulmina belli
Torqueres, dextrâque stupenda tonitrua *Martis*
Vibrares, latèque tui terrore ferires.
In te spiret adhuc cum vivo horrore Parentis
Virtus, incutiâtque novos evecta timores.
Quæ Pater alterno junxit sibi sanguine, corda
Nostra tuis rebus sancta & cognata vovemus.
Sed toga nos monuit prætendere *Pacis Olivam*.
Ecce, Tibi supplex laurum cum carmine *Phœbus*

Con-

Luctus & Gratulatio.

Consecrat, aternosque dicat tibi Musa triumphos,
Ut possis ornare tuos, Pacemque tueri.

*Jacobus Disbrow,
Trin. Coll. Commens.*

*In occasum nuperi Solis Britannici, pariter
& ortum novi.*

Quid faciam? *Occasum* flebo *Genitoris*? an *Ortu*
Nati exultabo? *Phœbus* uterque cluet.
Gaudia miscebo luctu, & suspiria plausu;
Lætabor lacrymans, & lacrymabor ovans.

*Gu. Twyne, M. A.
Coll. Div. Joân. Soc.*

*In felicem & pacificam Serenissimi RICARDI,
defuncti nuper Dⁿⁱ. Protectoris Filij natu
Maximi, Successionem.*

Cujus benignis auspicijs Dei
Defensa dudum est terra *Britannica*,
Quum lacrymosum te repente
Abstulit, ô *Olivere*, fatum?

Nostrasve curat quis *Genius loci*
Res; quòd, sub atris funeribus *Visti*

Musarum Cantabrigiensium

Tanti, ruberet nullus altè
Purpureis radiis Cometa,
Belli maligni prodromus horridus :
Discordiaque, & vulnèra Civica
Grassante nondum cœde Gentes
Angliacas premerent ruinâ :
Ah ! quantus omnes tunc timor obruit,
Sævi tumultus nè caput impium,
Rursusque Mars nuper fugatus,
Erigerent Stygiis ab antris.
At ecce, nobis læta ferens salus :
Emersit ex his alma periculis,
Nostrisque, quamvis pulsa quondam, est
Candida pax stabilita terris.
Hanc nempe nobis Æthereus Pater
Felicitatem, & consilium tuum,
Et cura, *Dux Invisæ*, fecit
Magnanimi Genitoris, omnem.
Mollire mentes is populi truces,
Litesque novit tollere publicas,
Gentesque tres armis potentes
Compositis sociare bellis.
Postquam at negatum est imperio amplius,
Obstante fari lege, frui, tibi,
RICARDE, nostri jam relictum
Imposuit moderamen orbis.
Ad te recurrit patria vindicem,
Et te requirit Religio suum,
Poscuntque securæ tuo sub
Præsidio latitare leges.

Quin

Luctus & Gratulatio.

Quin & virentem dexterâ protegat
Armata laurum, Pierides rogant,
Et pristinâ famâ Alma nostra
Ut vigeat decorata Mater.
O, ergò pergas omine prospero,
Invictè, magni progenies Patris,
Virtutis, & Hæres honoris,
Imperiique OLIVERIANI.
Des jura fidis mitia subditis,
Hostes rebelles arma coerceant,
Felixque tandem nostra gestis
Exsuperes pia vota rebus.

*R. Huckle,
& Coll. Chr.*

*In obitum Illustrissimi & serenissimi Principis
OLIVARII Angliæ, Scotiæ, & Hi-
bernæ Protectoris.*

U Sque adeone meos salsus premet imber ocellos,
Exulet ut claro Sole corusca dies?
Exulet. Heu! cœli cœdet convexa tueri,
Unde suos noster Phœbus abegit equos.
Occidit, ah, toto divisis orbe *Britanniæ*
Qui modò fidereæ lampadis instar erat.
Quo duce stratus humi tumidus summisit Iberus
Arma, Caledonius quo ducet terga dedit,

Musarum Cantabrigiensium

Nec minor Occiduos *Mars* laudibus addidit *Indos*;
Invia virtuti terra nec æquor erant.
Expatriatur ovans passim decus: Ultima *Thule*
Victrici cessit præda subacta rotæ.
Temporibus *Navali* quò sint redimita coronâ,
Concessit meritum *Belgia* victa decus.
Post sibi tot partas laurus, tot ab hoste trophæa,
Tendit ad *Elysias* nobilis umbra domos.
Quàm bene tot clausit tua limina, *Fane*, triumphis,
Tranquillos peteret victor ut ipse Lares?
Aurea jam rediit bellis civilibus ætas
Libera, & accepit fabula prisca fidem.
Quot mala composuit virgâ? quot sopiit Hydras?
Quàm pia, quàm felix meta coronat opus?
Ite, triumphali pia cingite tempora lauro,
Non potuit fato nobiliore mori.

W. E. C. C.

In obitum *Serenissimi Potentissimiq;* Dⁿⁱ. Dⁿⁱ.
Oliveri Cromvelli, Angliæ, Scotiæ,
& *Hiberniæ* Protectoris, &c.

ECquis peritus fidere domus
Rhombæ choræas explicet igneas,
Quare facem ducens sagittæ
More fluat per inane stella?
Numquid sonori turbinis ingruens
Nubes, carinas ætheris, obruet,

Ver-

Luctus & Gratulatio.

Verrétque terras, cum supernis
Ima ruens rapiente pennâ :
Non is *Britanno* sed genius polo,
Ridet benignum, ac innocue occidens
Devergit, exhalans salubrem
Igne animam moriente fidus.
Ingens, serenum sic cecidit suæ,
Descendit imò sic, Jubar *Anglia* :
Nec turbines, nec pax duellum,
Nec timeant oleæ cupressum.
Fulsere stellæ quæ Boreæ plagis,
Hæc dum micabar, seu Leo, seu Lyra
Hiberna, *Germanus* vel *Ales*
Austriadum, tremulum micabant.
Nec transmarinis gentibus occidit,
Nondum fatetur *Flandria* mortuum :
O si parentem ! o si maritum
Anglia nec viduata fletet !
Num pax ? dolentis num patriæ stupor ?
Altâ reposti pace quiescimus
Procul periculis, & minante
Hoste frui licet & superbo :
Uni revulso sufficit alterum
Mox aureum mens provida Concili,
Magno Patri natum haud minorem,
Pax venit hinc, sed & inde Luctus.
Assurge tandem mæsta *Britannia*,
Solem in cadentem *Persica* plus satís,
Compesce fletus, ortum alius
Sideris Heliacum videmus.

Musarum Cantabrigiensium

In Serenissimum & Potentissimum D^{um}. D^{um}.
Ricardum Cromvellium, Ang. Scot. &
Hib. Protectorem; Oliveri Patris optimi
Filium optimum, natuque maximum, &c.

Superi polo sedetis; nec dispicit oculus
Terras remissus: humana regit neque volitans
Fortuna; quæ pilas, & ludibria reputat
Sceptra, & Globos. Fuit cordi publica propius
Tua res Deis, quibus charior, *Anglia*, solito:
Viduam diu nolebant; nè fidera premeres
Precibus; dolor vel ægram te mergeret animi.
Tibi nil prius, nihil gratius esse bene sciunt,
Quàm, vulnus unde venit, dolor unde, remedium.
Non tam beara, ut utroque frui tibi liceat;
Tantum decus decem secula non bene caperent,
Hoc sub ducum pari tuta sat imperia decem.
Meruisse Regna vivo Patre qui tria potuit
Virtute, Regna virtute tuebitur eadem.
Alii Patres solent Reges dicere Patriæ;
Tu filium Patris tanti nos cupimus agas.
Fasces Parentis ex quo manus unica triplices
Gessit, manibus erunt haud vulgaribus habiles:
In Te sibi superstes sua posthuma videat
Regna, unus hunc Patrem ad vivum pingere poteris.

T. Gale, Trin. Coll.

Luctus & Gratulatio.

In Obitum Serenissimi Dⁿⁱ. Olivarii Crom-
velli hujus Reipublicæ Protectoris.

Flores non *Paphios*, rosas, (rogant
Huc ferte, aut violas; munera non
Hæc manes *Olivarii*.
Sed tela & clypeos, *Maria* præmia,
Ferte, & Laurigeras date
Laudes exequiis egregii Ducis;
Quo fama *Angliaca* nitet
Gentis, præteritæ reddita gloriæ.
Hic est, qui patriæ diu
Amittas penitus restituit suæ
Leges, qui Furias pius
Bellona indigenæ composuit truces,
Et cujus *Scotus* horruit
Tot funesta tepens sanguine prælia.
Nostri non semel impetum
Victricemque manum sensit *Hybernia*
Herois; Gladiis feri
Hujus subsidium consocialibus
Ambirunt Proceres prece
Gallorum. Potuit non sine prælio
Quem *Batavus* sibi
Immanis valido jungere foedere;
Classis cum laceras rates
Fudisset proprio Marte *Britannica*.
Sic hostes animo suos,
Dum vivus, domuit; sed, *Libitina*, te

C

Lassam

Musarum Cantabrigiensium

Lassam nomine deprimens,

Invictus pariter vixit & interit.

Bern. Skelton, M. A.

Coll. S.^{ci} Petri. Soc.

In Obitum Olivarⁱ, Angliæ, Scotiæ, & Hi-
bernix Protectoris Serenissimi.

JAm vos in fletus si quando solvite Musæ,
In lacrymas *Helicon* vix satis unus erit.

Occidit *Angliaca* celeberrima gloria gentis,

Qui rexit patrias fortis & æquus opes.

Nec tremefacta suam sentit natura ruinam ?

Ostendit dirum néve Cometa caput ?

Quid non, extincto *Cromwelli* lumine, condis

Æternâ rutilum *Cymbie* nube caput ?

Tristia perpetuâ jam sidera nocte tegantur :

Convenit, heu ! orbi jam nisi triste nihil.

Æquum est ut fias pullatus *Apollo*, secuta

Esset ut astrorum te quoque mœsta cohors.

Falluntur sudare ferunt qui marmora, fundunt

Jam lacrymas ossa hæc quæ pretiosa tegunt.

In Serenissimum Ricardum, Angliæ, Scotiæ, &
Hibernix Protectorem.

Sustulerat charum cùm mors truceulenta parentem,

Certum erat & superas Regem adisse domos :

Regia concordi *Ricardus* Sceptra favore,

Proles tam forti digna parente, tulit.

Tu

Luctus & Gratulatio.

Tu virtute Patris subitâ nè morte fruaris,
Securûsque dies quisque serenus ear.
Atque prius murent *Thamesis Sabrinâ*que cursum,
Per tua qui liquidis Regna feruntur aquis:
Angla subripiat quàm te mors invida genti,
Quàm sit virtutis fama sepulra tuæ.

Horden, T. Coll.

*Ad Celsissimum Illustrissimûmque D^{um}. D^{um}.
Ricardum, Angliæ, Scotiæ, & Hiber-
niæ Protectorem, &c.*

GRAMMA tibi serum visa est si pendere votum;
Et minùs in cineres officiosa pios:
Vix instaurandi depressam pondere damni
In tanto, credas, obstupuisse malo,
Excuses meritò, uni si vacat illa dolori;
Quò minus officii, plus pietatis habet.
I, sequere eximii Patris vestigia, famæ
Monstret iter, gressus dirigat ille tuos:

Solus erat, dici meruit qui gloria Belli,
Sed tamen & Pacis gloria Solus erat.

F. Fredsbam,

Coll. Reg.

Musarum Cantabrigiensium

In Inaugurationem Augustissimi, potentissimique
Herois, Domini Ricardi, Patri nuperrime defuncto,
cum virtute tum imperio, successoris.

Siste tuas tandem lacrymas, depone querelas
Anglia: defunctum quid juvet iste dolor?
Sol tuus occubuit; verum nox nulla secuta est;
En! micat in medio filius orbe Patris.
Disparere prior voluit, dum surgeret alter;
Quod natura simul non finit esse * duos.
Ecce, Patris genius nato, ac Heroicus ardor!
Parte igitur moritur, sed meliore viget.
Vive diu felix, patriæ virtutis imago
Viva, decus magnum præsidiumque tuis.
I bone, quò virtus tua te vocat, I pede fausto;
Dum feriat vertex sidera summa tuus.
Cingant usque tuos victoricia ferta capillos;
Denique sis similis Patris ubique tui.

* Soles.

W. Preston, A. B.

Syd. Coll.

Sedarat postquam flammis, rerumque procellas,
Fecerat ex tumido pacificumque mare,
Cromwellus dominumque caput super extulit hostes,
Compulit atque suo subdere colla iugo:
Maluit in cœlo placidam traducere vitam,
Et semper viridi cingere fronde comam.

Quippe

Inuentus & Gratulatio.

Quippe tuos superi possent pensare labores
Dignus: Heu! nobis nil nisi velle datur.
Tantum reliquias forsitan celebrare valemus,
Possumus & laudes commemorare tuas.
Et velut Alcide meritos decernere honores,
Et tot victa tua dicere monstra manu,
Possumus & tales hæredi solvere digno
Affectus, quales solvimus ante tibi.
Ille tuas lauris optatas addet Olivas:
Ille quidem *Augustus*, tu quoque *Cæsar* eris.

T. Rolfe, Coll. Regal.

Academia Cantabrigiæ

AD

RICARDUM Protectorem Serenissimum, &c.

Scilicet, occubuit nuper *Lux Magna Britanniæ*,
Cum subito nobis *Tu Nova Stella* venis!
Sic solis radiis, discussa nube, refriger
Sol, ita luce nixet *Cassiopeia* nova.
Auspice *Te*, *Matris* quid non speremus alumnæ?
Pro tanto quæ non fundere vota licet?
Nonne nos petimus superos, ut *Patriæ Oliva*
Floreat, & cognis usque fruatur ruis.
Dum *Lucem* *Gramata* dabit, dum *Ævola* *Mater*,
Dum perget foliis reddere *Camus* aquas?

Musarum Cantabrigiensium

In Obitum Olivarii Protectoris Serenissimi.

Ad ejusdem Manes.

(popellum

EN! quid agis? Coelum petis, Astraque? (*Magne*)
Atq; *Tuum* lacrymis ora rigare jubes?

Aspice pullatos *Anglos*, terramque relictam,

* *Anglæ*que ut (averso nomine) *Nigra* gemat.

* *Vulgo dicta Whitehall.*

O quam *Te* memorat tristis! Stant mente reposta

Illæ animi vires, ingeniumque sagax.

Hæc quoties reputat? Sic, sic *Ille* ora gerebat

Vivus adhuc, linguam sic, agilesque pedes.

Omnia Romanæ fideant miracula gentis,

Queis animis par est *Herculeus*que labor.

Quidve *Decus Pellæ* memores? quid *Cæsaris* astrum?

* *Alexand.*

* *Victorem Angligenis Neustria* quemve tulit?

* *Mag.*

* *Guilielm.*

* *Vict.*

Te tradent nostri ventura in sæcla nepotes,

Unum pro cunctis fama loquere *Virum*.

Excusat se Academia, quod non statim post
Obitum Olivarii Elegias componeret.

Fortè aliquis nimium lentas putat esse Camœnas,
Ecqueritur nostros tardius ire pedes.

Talia cui *Mater* responsa *Academia* fingit,

Nectere perpetuas se voluisse moras.

Vix nostris nimirum animis persuasimus, esse

Victrices *Parcas*, *Te* quoque posse mori.

Somnia

Luctus & Gratulatio.

Somnia sunt certè: quàm Te speramus hiantes.
Surgere, Téque oculos mox aperire tuos:

Aliud

In mensem Septembrem, quo sc. obiit Oli-
varius Protector.

O Men! & agnosco mensem: scit ponere risus.
Luctibus æquales, noctibus atque dies.
Æqua facit; *Libra* est! *Uno*, non deficit *Alter*
Aureus, avulso: jam fumus ergò pares.

Aliud

Ad Cantabrigiam & Oxoniam, de Tumulo

O L I V A R I I

BInos (ecce) Oculos habet Anglia! fletibus * *Ille*
Humectet lateres, * Hic lapidésque suos.
Fundat uterque suos, Humores fundat Ocellus,
Cami juncta fluat *Isidis* unda *Vado*.

* Canta-
brigia (ut
plurimum)
lateritia.
* Oxonia
lapideus ferè
Ades ha-
bens.

Aliud

De Ricardo Olivari Successore.

Astrologis jam nulla fides dicentibus illud,
Quod * *Caroli* semper *Plaustra* videre licet:
Toro nunc errant coelo: *Carolinæ*que nostro
Lapsa est Angliaco (credite) *Stella* polo.

* Sc. fides
illud semper
apparet su-
pra Horizon-
tem: (aiunt)

Regales

Musarum Cantabrigienſium

Regales percuſſe Roſas, proſtraiſſe Leonas,
Atque Cruci mites, jam Cubaraq; vides.

Aliud

In Obitum Olivarii, & Inauguratio-

Ricardi.

SCinditur Angliacus ſtudia in diverſa popellus;
Ridetur, cum mox ſletibus ora madent.
Occiduo lacrymas, orio dat gaudia Phæbo,
Uno lætatur lumine, ſcētque alio.

J. Edwards.

Anglia mceſta, tuas ſuperi metuere querelas,
Ira non fuerant invidiaeque pares:
Princeps, ecce! tibi patris eſt à funere raptus,
Senſit ut hoc Pallas funere Mærsque finem:
Jam nihil, O ſuperi, querimur, virtusque fidēsque
Regnant, & noſtri terga dedere metus:
Anglia quas poſſis dignas perſolvito grates,
Æmula quòd proles magna reperta patri.
Extenuat miles laudem, Cromvella, tropæi;
Quòd pater hujus eras, gloria tota tua eſt.
Maſce animi, princeps, ſequere & veſtigia patris:
Sic Numa eris vitâ, moribus atque Cæſo.
Albion hoc, proceres, populi, gentēsque, precantur,
Princeps ſis ſemper talis, & iſte diu.

E. Bachiler, Coll. Regal.

Luctus & Gratulatio.

In obitum Serenissimi Domini OLLIVARII
Anglia, Scotia, & Hibernia

Protektoris.

Heu! quid agis, malefane furor! quid pectora mor-
Immis nimium commiseranda dolore! des
Sic fugit infans similis ventosa procella
Gloria, quæ tantum est concomitata Virum
Confer huic, ævi senioris garrula fama
Mirari, olim quod fuit, omne decus
Tantum inter reliquos inter conspectior huius
Herois nunquam commemoranda fides
Quantum inter stellas argenteas Læte minor, I
Quum complent orbem comula admodum
Quam juvat assidue nihil gratæ revolvitur mente
Imperiumque domi, & ætate gressu foris
At quorsum marmor lacrymâ madefuit innixum
Iusta parum decorant Funus, honesti licet
Occubuit quavis nostris Sol æneus orbis,
Qui nuper solis lumine cunctis super
Non tamen horrentes nos obducat tenebræ,
Nec Solis clausit nos in noctis habenas
Emittit radios, qui læta ætate vident
Indomitos fuit, alter Apollo suos.

Musarum Cantabrigiense

In obitum OLIVARI Protectoris

Serenissimi Angliæ, &c.

Lugubres dimitte modos, mœstasque querelas
Angliæ, nec vultu signa dolentis habe.

Sic fronti vittatus honos, sint vertice laurus:

An lacrymæ tristes omina pacis erunt?

Occidit, ah! decus Ille ruum, virtusque stupenda:

Vis pugnae, belli gloria, *Mori* amor.

Mænio cujus celebrari carmine laudes

Dignæ, vix munus tam grave, *Musa*, subit.

Sed lacrymæ tantum pietas muliebris, & errat

Qui sine ploratu posse dolere negat.

Lugendi causam nobisne fatemur, adesse,

Cum majora malis *DI* tribuere bonas

Alterius *Phoenix* occidit per funera: nec dum

Secula *Phoenixes* ulla videt duos.

Alter *Crimvellus* patriis virtutibus hæres

Accedit, cujus spirat in ore pater.

Accedunt cum Sole novo nova gaudia nobis

Decedat luctus pectora quicquid habent.

Exultent tandem populi, gaudere *Britanni*,

Omnis & ad noscum hunc licet ara *fluvium*.

Munera det jam laetus Eques, det thura Senatus,

Et Plebeia ferat proxima vota tribus.

Granta tibi, *Ricardus*, tibi, pars indiga rerum,

Cassima (quæ *Granta* munera sola) dabit.

Carmenibus Te posse Ducem, Musisque vacare

Scimus, qui afflictis antè patronus eras.

G. Hume, Coll. Regal.

In

Lucus & Gratulationis

In OLIVERUM Protectorem Epicedium.

ΦΕΥ δάδον! ὅς κ' ἔραζεν ἀνθρώπων Αἰῶνα, Μιδάρεν
 ὅπλα πυρετοφόρον ἢ αὐτίκ' ἐβαννίον
 Ὡς Γέρων τ' Ἐλπίος παρὰ γόνατα πρὸς ἴδαν
 Ἐν πότμῳ ποταμὸς ἑρμῆας ἀνυμνῶν
 Ἐἶλα δὴν Σκατὸν ἄρμα φανέσθαι, οἱ δ' αὖθ' Ἰδύοντες
 Ἐγρεμον (οἷς ἔγρον) μάλοιο δούρῳ
 Ἀγλάει δ' αὖ (ἑὸν γὰρ Βασιλεὺς ἔχοντα) ἔκταν
 Παρτίδην ἱεὺς νύκτεν ὀφθαλμοῖς ἑσέει
 Τύχῃ δέ, Ὀλβούρου γένηται Κραυγὴ δολιχάδην,
 Ὀλβίῳ δὲ ἴν' αὖθ' ἡδὲ δ' Ὀλβιανὸν αἶσαν

J. Cremer, T. C. A. B.

Musarum Cantabrigiensium Apostrophe ad Sere-
nissimum OLIVARIUM, Republicæ Britan-
niciæ & Hiberniciæ Protectorem, Republi-
ca bene gesta munusculi. Pro eodem facto jam
functo Epicedium.

Ad Illustrissimum simul Principem RICARDUM,
Paternarum virtutum heredem, & in Regni Sac-
cessorem CARMEN GRATULATORIUM.

O Xenium infantem jacrat noville sororem
 At nos bis pueros novimus esse senes.
 Oxonio linguam, & senio sibi lumen ademptum,
 Restituit medicæ Granta benigna manu.

Musarium Cantabrigienſium

Grande quidem facinus fuerat, ſed inutile munus,
Sed crimen gemini cauſa nociva rogi;
Te niſi Cuſtodem Mater fecunda dediſſet,
Et Tutelarem Numen utriſque Deum.
Felicem Grantam, tali quæ jactat Alumno,
Præbuit & tanto Pocula Sacra viro!
Se Granta Oxonium deber, Tibi Granta ſciplam
Quem Natum jactat, geſtit habere Patrem.
Senſerat inſenſum Mater grandæva Senatū,
Viderat innocuis Arma moleſta Togis,
Viderat ingenuis minitanti Raſtra Camœnis,
Et pravo impulſum flamine vulgus iners:
Nſ quatiens Illuſtre Caput, gladiumque minacem,
Incertis dederas irrita vota Notis.
Bellua multorum caputū, pertæſa Camœnas
Turba, dedere Tibi, Te renuente, locum.
Notius invicto Te nuper Mariæ tonantem,
Atque acies, belli fulmina dira, tuas
In medios hoſtes non Ire, Femine jubentem:
Senſimus in geſtis Vinque, Dolūque tuū,
Et percuffa Chelys bellaci Hiberniæ plectro
Contremiſit, & laudes perſonat uſque tuas.
Et Leo vel duplici Scoticus munimine cinctus
Proſternit flexo corpus inerme Genu.
Cogeret in gratum Gallus ſua Liſa ſertum,
Ut veſtrum ambirent officiōſa caput.

* Arma
Zelandiæ
ſunt Leo
ſanguineus
è mari e-
mergens.

Succia Amicitia dextram Tibi porrigit alma.
Fertur ab Hæſperio Pacis Oliva Tago.
Subducit tandem Rapidum Leo Belgicus unguem.
* Et Caput in medias ſubtrahit æger aquas.

Agnoscit

Luctus & Gratulatio

Agnoscat laetus *Clansum mare* Belgae *Britannum*

Piscator solum, quod *sapit*, *Isbus* habet.

Fluctibus in mediis, *Rupes* immota, quiescit

Anglia, & infans desidet inter aquas.

Pace sub auspiciis fruimur, *Vir* maxime, vestris

Olea nempe *Deus*, *Te Duce*, tanta dedit.

Nominis hinc vestri felix agnoscimus *Omen*,

Salvâ re, salvâ *Religione* sacri,

* Quod mirata prior provexit honoribus *eras*,

Postera suspicient *secula*, nostra stupent.

Jamque *Dies* (nisi fallor) adest, quâ nescia *loci*

Dextra bis crexit *lata* *tropaea* *manus*,

(*Foedatos* sanie stupuit *Vergonia* *Campos*,

Et patrio maduit sanguine *sectus* *ager*.)

Invida cum *Dibapho* mors de victore triumphat,

Ausa *Triumphalem* contemnerare *diem*.

Hinc illae, heu! illae *lacrymae*, quibus obruta *Mater*

Anglia, quæ madidos polluit *atra* *sinus*.

Nam simul occubuit *positis* *Olivarius* *armis*,

Deslet & amissum *Terra* *Britanna* *Patrem*,

Bellica turba *Ducem*, *Pubes* *Phæbaa* *Patronum*.

Plusne *sagum* doleat, vel *Toga*, scire nefas.

Hinc *Musa*, rancæque *pari* *conamine* *citant*

Inde *Tuba*, *Exequias* *Concelebrare* *tuas*.

Quod si non *aliâ* venturo *fata* *Recarda*

Invenere *viam*, *Regna* *beata* *potat*

Illustris *Pater*, & propius *se miscet* *astris*,

Succedant *Nato* *Regna* *paterna* *Pio*.

Gaudia

D 3

Gaudia

* Magnum
Cromvel-
lium tem-
Henr. 8.

Musarum Cantabrigiensium

Gaudia detergant lacrymas. Mors ista, Dolorque
Hâc mercede placent, hâc ratione juvant.
Nota cano, Sol occubuit, nox nulla secuta est :
Scilicet, ablato Patre, RICARDUS adest,
Pacis Amans, Belli Fulmen, Tremor Hostibus unus,
Deliciæ populi, vita, salusque sui.

Eja, age, Victrici pergas defendere Parmâ,
Quæ Tibi Regna potens dextra tuenda dedit.
Non Rex, sed *Cæsar* ! Musas tutare, Colendum
Prospicias verâ Relligione Deum !
Hunc Protectorem Respublica nostra fatetur,
Defensor Fidei qui fuit antè suæ.

S. S. J. C. M. D. M. A.

Ignosces, si *Granta* minùs Tibi plaudere visa est,
Si minùs & patris funera flere tui,
Te nisi de cœlo dederint pia numina, Mater
Alma foret lacrymis immoritura suis;
At nisi fata tuum rapuissent invida patrem,
Jam præ lætitiâ vel moritura foret.
Quid modò sidereos, Academia, consulis ignes,
Signaque criniti prodigiosa poli?
Dum pius in cineres lacrymarum depluit imber,
Et natat in tremulis mœstus ocellus aquis;
Qua veritas te cunquē, potest tibi quæque videri
Stellula per lacrymas facta comata tuas.
Sed quid flemus adhuc? RICARDO oriente, facessit
Luctus, in æternum iussus abire Chaos.

Querimus

Luctus & Gratulatio.

Quærimus hic illic cœli miracula cometæ?

Grandius Hoc uno nec polus ipse daret.

Devicit tria regna Pater, superanda Tibi uni.

Restat *Romani* trina corona Lupi;

Ut (crucis huic si tantus amor) mox Præsul adores

Romanus vestras, *Anglica* signa, cruces.

Δ Εὐτί μοι Ἀγγλικῇ φέρῃ τ' ἀμρὶ τε κύματα λαῶν.
 Προσερχομένη Νῆσῳ ἡμετέρῳ
 'Οὐκ αὖθις τελευτᾷς καὶ ἀφ' ἧς μορμύροντες,
 Θύσετε πύλας μάλλον ἐπὶ σφελήν.
 * Εὐ μάλα τίω βλέψας καὶ ἀλίστην ἔπην' Οὐμρῶ,
 * Ἦν γὰρ πατρῶν Νῆος ἀγαυὰ πύλας.
 Σειδ', Ῥιχαρδ', ἑὸν ποσσὶ βρύει ἀνδρῶν φέρ' ἔχων
 Πᾶσα, τοιοῦτον ὑπὸ ποσσίν, τοιοῦτον, πόδibus.
 * Ἢ χ' ἀνολέειν τε καὶ εὐφρην τεύχεται,
 Σειδ' Ἀύρη ἡμερῆς ἀγυαλῶ ἀρμονίαν
 Τηλεθάψαν Βριταννῶν ἀριβόλα καὶ γαῖαν ἀγύχον
 * Ἢ φ' οὐ κρατύνει Οὐδ' Ἀγνῶ ἰών.

R. Critton, T. C.

In obitum Serenissimi Principis OLIVARI

CROMVELLI, Angliæ, Scotiæ,

& Hiberniæ Protectoris.

Nobilis ad fatum *Romani*, Turba clientum
 Sponte solent propriæ disrumpere stamina vitæ,
 Purpureum Dominumque sequi, nè solus adiret,
 Regna Erebi, peterétque nigras inglorius umbras.

Morborum

Musarum Cantabrigienseium

Morborum cum tanta cohors inarata reliquit
Rura, & cum civis tam rarus in urbibus errat:
Credo equidem, *Angligena* (fati si præscia mens est)
Abrupisse suos, solito inmaturius, annos;
Nè, cum tot laudis meruisses florida terta,
Tandem, *OLIVERE*, abeas, nullâ stipante Coronâ.

In successionem Serenissimi Principis RICARDE
CROMVELLI, Angliæ, Scotiæ, &
Hiberniæ Proteſtoris.

IN dubio est, servetne suum Regina colorem,
Albæ an atra foret; charum plangatne maritum,
An nato plaudat: pietas hinc urget, & indè
Vivus amor; vincit pietas, & lacryma sola
Gemma est, *Anglice* exornatura triumphos.

Quod si morte patris solum conscendere regnum
Fas tibi sit, *RICARDE*, tuum, Phœnixque paterno
Nascitur è busto, lacrymas dediscat ocellus
Noster, nec vano feriamus sidera planctu:
Displicet hæc mercede nihil, fæle amputet omnes
Imperii ramos, Trunco remanente, sub umbra
Hæc erimus tuti: nunc nos, tua turba, precamur,
Ut quocunque ieris, patris te fata sequantur,
Majorésque in luce moras tibi fata ministrent.

G. Perse, Coll. Regal.

Quæ

Enchiridion & Gratulatio.

Quæ modo funereo caput obvelârat amictu
Musa suum, mixtâ laurum violata cupresso,
Rursus gessit ovans *Phæbum* agnovisse recentem.
Tu, quem noster amor, tua fata, labôrque paternus
Impellunt, & sera vocant in scepra neporum,
Vota feras, nostrôque velis sudare sub orbe.
Non querimus, quod tardâ venis spes nostra, beatos
Ille tuus, patriæque, parens effecerat olim;
Quem neque jam coelo invidet, te pignore, Terra.
Sic quippe, emerito donatus fidere, felix
Julius Augusto commisit regnâ; paterna
Nomina qui ferat, & Civilis vulnera belli;
Emathiosque pio purget moderamine campos.
Nos etiam ultrices Divûm tentavimus iras,
Et conjuratos in mutua damna furores,
Quos Pater

At tua nos præsens votis propioribus urget
Fortuna, & totas rapit in sua numina mentes;
Quæ tibi pacificis solium instaurâsse triumphis
Gaudet, teque suam falsa est victoria metam.
Felices animas! quarum jactura *Britannis*
Te fore promisit, nec enim licuisse minori
Bella geri mercede putem civilibus armis.
Auspice te, quicquid devoti bella cruoris
Fraternâ fudere manu, luat impia cervix
Hispani, colat atque crucem Pia *Roma Britanniam*.
Hæc tuus audebat Pater attentare; sed illi
Annuit astrorum Coelo chorus omnis ab alto,
Hanc tua servatam monuitque in tempora laurum.

Musarum Cantabrigiensium

Felix ille tuas jam cernit ab æthere terras,
Spectatorque morum instigatorque laborum,
Te victore, suos jam dedignatur honores,
Et putat esse leves, solâ gaudetque perenni,
Quaque frui voluit sub te nos, pace repostus.

Tho. Arrowsmith, B. A.

T. C. Socius.

Quodnam fidus agit variis successibus orbem?
Quemve putem nostris rebus inesse Deum?
Non constat Fortuna sibi, nimiumque volentem
Præcipiti motu versat iniqua rotam.
Cogimur inceptos nimis interrompere luctus,
Nec tua pro meritis funera flere datur,
Nec, nove Phæbe, tuos venerari possumus ortus:
In partes animas pendet utraq; pius.
Alternis canimus pariter, pariterque dolemus,
Flebit nunc Eben, nunc iteratur Io.
Sic agitur tumidis jactata carina procellis;
Nunc hæc, nunc illâc, ventus & unda trahunt.
Sic quoque nunc coelum splendet fronte serenâ,
Obtegitur densâ nunc quoque nube polus.
Consiliis nova regna pater firmavit honestis,
Et Martis simul & Palladis arma tulit.
Et potuit, si non habuisset, Sceptra mereri;
Jusque daret virtus, quod tamen acta dabant.
Non proavis generive suo debebat honores:
Quæ venit e tumulo fama, repente cadit.

Luctus & Gratulatio.

Tu quoque, successor menti regnòque paterno,
Sceptra tibi gratâ tradita pace regas.
Larâque jam caprum commendent omina regnum,
Et populi jungat pectora longus amor.
Hesperiasque prior cum Sol descendit ad umbras,
Atque tibi rerum frena tenenda dedit:
En! nova, ceu *Perse*, veneramur lumina; Quippe
Non patitur Soles unica terra duos.

J. Layton, Coll. Regal.

In Illustrissimum D^{um}, RICARDUM

Carmen Inaugurale.

Euge! *Britannorum* lacti moderaminis *Atlas*;
Laus, decus *Europe*; felicitis gloria sæcli;
Extincti *Phœnix* patris redivivus ab urna;
Sol novus imperii; gemitus planctusque procellas
Cujus adoptatus tenues jam dissipat ortus,
Et jubar occiduas lacrymarum devorat undas.
Pullulat, ecce! novus florenti germine ramus;
Nimirum primo avulso, non deficit alter
Anteus, & simili frondescit virga metallo.
Tristitia conticeant *Epicuræ*, funeris æger
Plotati fileat strepitus; nec longa coruscant
(Prævia quæ feretri) tremulis funalia flammis.
Decidit *Anteus* noster, quò lassa resurgant
Membra reservato nati conamine, cujus

Dum

E. 2

Impe-

Musarum Cantabrigiensem

Imperium plebs tota beet clamore secundo:
Nec minus exulter *Thamesis* spumantibus undis,
Impatiens tot ferre rates cymbasque volantes,
Continuent superi pleno festiva favore
Gaudia, successusque novos successibus addant:
Propitios præstésque Deos; tibi militet *Æther*,
Et conjurati veniant ad *Clasica*. venti.

Turner Jun.

Ad Serenissimum Protectorem, Ricardum
Cromvellium post Inaugurationem ad
vices Patris Celsissimi Oliveri.

Illi Heroicon,
Huic Elegiacon.

Oliverus Cromwel; } *Anagr.*
Vive vel mors lucro.

FRuctus *Olivarius* Paradiso Sacrior arbor
Vitæ: Non oleum perdis opusve Tuum:
Hoc at habent Cineres, quos coxit *Chymia* Busti?
Hinc illæ lacrymæ? Qui lacrymisque sales:
Pulvere palma venit: Vixi argentique Corona:
Vivere per lucrum fit Tua techna mori:
Quò sua se virtus comes & fortuna sequutus,
Proh! quoties cessit fausta suprema dies?

Musa

Antiphona & Gratulatio. M

Musa auri vetuit : lauros ferat ultima *Thule*;
Det laus vespigal foenore sacra suo.
Clepsydra si lacrymis flueret foecunda per annum,
Ad guttas numero sint Tua gesta pari.
Uda sepulchrales inducas Laure Cupressos,
Alba vel atrata moereat *Aula* toga:
Flent Atramento Calami, Nigrosque tapetes
Nostra madens lacrymis candida charta gerit:
Hos recreas candore novo (noxe *Phosphore*) luctus :
Occidit illustris Sol, sine nocte tamen.
Est Tropus ad similem Præclara *Metaphora* Regni;
Dividit imperium mentis amore dolor:
Gaudia sed luctum superabunt; Sceptra Ligonem;
Lætitia oleum nec super oris aquas.

*Timoth. Fuller,
Coll. Jesu Soc.*

*In Obitum Serenissimi Protectoris Olivarii
Cromvelli Epicedium.*

Quis feret *Autor* opem? vel quæ miserebitur *Ara*;
Cujus sacra juvet complecti cornua nobis?
Mortis ad imperium talis cum strata recumbit
Hostia, quid merito nos non timeamus inertes?
Sic ubi perruptis rapido ruit impete torrens
Aggeribus, campos humiles, vicinaque prata
Obruit, & liquido conduntur cuncta sepulchro:
Quæque triumpharunt folio victricia Fata,

Musarum Cantabrigiensium

Percurrunt furibunda domos, vicósque frequentes
Et simili involvunt miseranda mapalia strage.
Hinc lacrymæ, & tristes moribunda per oppida plan-
Sed tamen amissæ damnum reparabile plebis, (Aus:
Et levis hæc jactura: magis se jactat in uno
Invida mors, quàm si, latè grassante veneni
Profluvio, ignavis vacuasset rura colonis. (res

Sed quid ego frustra querar hæc: ternasque soror-
Infimulem fraudis, dicamque inhonora Tropæa:
Nil contra armatum audebant trepidantia Fata,
Sed caput induratum galeâ, sed fulmine frontem,
Mirantur, summique Ducis curvantur ad ensen.
Quemque inter densas non sustinuere catervas,
Inter & armorum sonitus, strepitumque tubarum,
Invadunt taciti per amica silentia lecti.

Egregiam vero laudem & spolia ampla refertis.
Non irâ per Scoticos campos, & Martia regna,
Non sic *Hiberna* gentis per inhospita tesqua,
Inter & egregios Patriæ sic ausa triumphos.

Diversoramen eventus cadit alca mortis:
Et frustra lumen nobis invidit ademptum,
Quodque putat rapuisse dedit felicitior ætus.

G. Duncumbe, Coll. Regal.

BElgia quem tremuit, quem gens metuebat Ibera,
Totaque quem coluit Gallia, jam cinis est.
Si tanta Autumnus tempestas ingruat, cheu,
Torrens brumali tempore quantus erit!

A. O. C. R.

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustrissimum Celsissimumque Dominum
Ricardum, Angliæ, Scotiæ, & Hi-
bernæ Protectorem.

DEfuncti tandem Herois, fatæque minoris,
Ordiri sacros pompæ funebriſ honores,
Religioſa cave. Quid enim temeraria poſſis
Muſa? tuiſ opus eſt numeris & ſumptibus impar.
Noſtra ſuperſtitiſ non *Mauſolea* dicavit
Marmora. Quem cœlum ſibi dudum vendicat, illum
Cerea præſentem non hic mentitur imago.
Agnosco genium vates, jamque omine plenus,
Latus, *Magne*, tuas accedo litator ad Aras.
Salve, par ſoboles, tantum confeſſa Parentem,
(Jam fata agnoſcunt) & noſtris debita ferris.
Dum frena imperiſ prudens auriga tenebas,
Phæbe pater, tua dùmque manus moderamen agebat,
Nulla intemperies agitavit, nulla minata eſt
Invida perpetuum nubes turbare ſerenum,
Atque importunas noctis miſcere ruinas.
Te nunquam *Phaetontæus* ſtimulaverat ardor
Ante diem Patrii tentare pericula currûs,
Atque vacillanti juvenis committere dextræ:
Quod fieri tum noſtra ſalus invita negavit.
Ille ſuis, Regni dum ſuſtentaverat axem,
Par *Atlas* humeris, tunc inconcuſſus *Olympus*
Sub tanta cervice ſuum nutare cacumen
Non ſenſit, certo & fretus libramine manſit.
Donavère ſuiſ terris nil amplius *Illo*
DI faciles; meliſ ſuum ut mercede repoſcant

Musarum Cantabrigiensiū

Depositorum; nobis nec dat spes ipsa precari.
Ille pari fato *Romana* conditor *Arcis*
Mortales fugit visus, adscriptus in *Album*
Divum, dilectus cum Dis exceperat haeres:
Tum primum tua pax occlusit limina, *Fane*.
Non aliter Magnus concessit *Fulius*, amplum
Imperii molitus opus; cum *Roma* subactos,
Augusto regnante, per otia despicit hostes.
Sic cum plus quam humana tui mens alta Parentis
Composuit, virtutis & exemplaria vicit,
Ipse suae virtutis abit jam nuntius, hora
Felici, secum ducturus ad astra triumphos.
Sed tibi plura vacant; Pacem, quam bella merentur,
Expetimus. Tantis o quam pretiosa periculis!
Ambiat intemrata tuum victoria nomen;
Gloria pacificis vivax circumvolet alis.
Conscia posteritas virtutis, credula tantum
Aeternum retrò, stupeat tua justa Tropaea.

Th. Resbury, Coll. Trin. Soc.

Terrarum domitor, Sceptrorum *Martius* ultor;
Quem timuit rapido fulmine pejus *Iber*;
Cui fortuna nihil dedit, aut Natura negavit,
Imperii solus conditor ipse mei,
Dis victus, (nec enim mortalis dextra peremit.)
Res dubias linquo: Terra *Britanna*, tuas.
Ast celeres animos, invictaque robora, Magnum
Transfudi in Gnatum: sic tibi vivus ero.

Nelson, Syd. Coll.

Luctus & Gratulatio.

In obitum Serenissimi Protectoris

OLIVARI Epicedium.

Non arbuta juvant. En, cecidit decus
Sylvæ robur! honos jam nemoris perit

Cedrus, quæ ferit æta

Summo vertice sidera.

Nobis non *Tamarix*, stirps humilis, placet

Post lapsus *Olea*, *Laurus*, *Apollinis*

Arbos, ecce! *Ricardus*,

Votis jam celebris viret.

Lux morti *Angigenas* voverat unica,

Devotos eadem ospitat undique:

Sic dat sæpe medelam

Vulnus quæ dederat manus.

Cruce Angliæ, rubra *cruce*, terribilis, modis

Tactum & flebilibus pollice *barbion*,

Sunt insignia moesta,

Nostro *Cæsare* mortuo.

Protector *Britannum* cum *Cruce* possidet

Mulcentem *Citharam*, perpenum polis

At carmen modulantur

Tantum plectra *Davidica*.

Rob. Quarles, Coll. Pet:

Improba cum primùm, volitans pernicibus alis,

Fama tulit magni fata suprema Ducis;

F

Anglia

Musarum Cantabrigienſium

Anglia contremuit, ſtupuit, racuitque; nec ultra
Manſerat attonita gratia, vita, vigor.
At cùm Ricardum, patriis virtutibus æquum,
Impoſitum ſolio vidit; honore pari,
Protinus exanimis ſeſe diffundit in artus
Spiritus, itque novus tota per oſſa calor
Jam flere, an gaudere decet, cadit *Hesperus*: atqui
Surgit in adverſa *Phosphorus*, ecce! plaga.
Mortuus eſt *Phœnix*: at dùm jacet inter Odores,
Exſurgit ſoboles digna parente ſuo.
Occidit illuſtris *Phœbus*: caligo minatur
Pluribus; & tenebras *Anglia* tota timet:
At novus exorietis radiis fulgentibus orbem
Luſtravit: ſic nox nulla ſequuta fuit.
O nos felices! poſthâc, hoc nomine ſolo,
Contentus minimâ nocte *Britannus* erit.
Maſte ideo, *Ricardus*: Tuis virtutibus orbem
Oſtendas, patrio Te ſuperelle rogo:
Te Protectorem meritò gens tota ſalutat:
Sic etenim, vario nomine, quiſque vocat.
Arcem Te dives perhibet; Te pauper *Aſylum*,
Te miles *Chelycum*; Te vocat *Aula* Patrem;
Oppida *Præſidium* elatnant; *Reſpublica* *ſcutum*,
Geſtit Te *Galeam* noſtra *Minerva* ſuam.

Θ Ησως Ἀρτεμίδος ἦναι δὲ τὸν αὐτὸν,
τὸ τ' αὖτις μὲν ἄρ, τὸ κινεῖν τὰ λείον
Ἀλλ' ὅτι, ὡς Ῥίχαρδ, πρὸς μὲν ἡλίου μὲν χαίρει
δενδρῶν, ἢ μὲν λείον, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν

Lectus & Gratulatio.

Ὅππῃ λαβὼν τὸν πόλεμον, ἐπεὶ τὰς δ' ἄλκιμον ἄλλοι
 Ἄλκιον ὃν ἔτερον, ἔτερον ὃν ἔτι πάλιν.
 Νῦν δ' ἐὶ δ' ὁμοφύλων Λαῶν, καὶ Λαὸς ἀπὸ τοῦ
 Ἰνέσπον ἐν τῶν, γῆρας ὃν ἡ βασιλεύς.

Carolus Darby, Coll. Jesu Socius

Nubibus atratis expansam Reëtor *Olympi*
 Obducatur faciem, nec non & terra nigrantes
 Induat, heu! vestes: illi *Sol*, huic *Cynosura*
 Occidit, &, tanto convulso Cardine, rerum
 Fabrica tota tremit, nostri diffusa per artus
 Mundi anima in pennas se contulit, undiq; moles
 Indigesta jacet, gemitus, suspiria, luctus,
 Tempestasque animos agitat, surgit lacrymarum
 Oceanusque novus, concusso vertice cladem
 Deslet uterque Polus, morbo natura laborans,
 Pulmones versansque suos moritura, procellas
 Inflatur, quisque ratis sibi fit jactata per undas,
 Cui perit *Tiphys*, terrâ nobis *Labyrinthe*
 Mille, mari bis mille ærurnarum *Maandri*.

Credo fuisse, fides si danda laboribus, ipsum *Hunc*
 De cœlo Reducem, Majorémve *Hercule*, cursu
 Exacto vitæ, numeros explere Deorum
 Ut possit, cœlo fruitur, rursusque beatus
 Possidet æthereas arces. Magnum prius *Atlas*
 Tantum sensit onus, nequeat jam ferre: precanti
 Nè sibi deficiant humeri, succurrere cœlo
*Atlantem*que alium, Deus annuit, Ecce! *Ricardus*,
 Vera Patris stirps, (in terris Radice sepulta)

Musarum Cantabrigiense

Arbitrio Procerum, sceptri, Genisque Paterni
Hæres egregius progerminat. Hoc quoque cælum
Imperii, marium moles, terræque columnæ
Nituntur, meritum hic Caput inter nubila ponens
Sustinet Magnatum orbes, gladioque potitus
Et folio, invidiæ summo stans aggere, ridens
Despiciat, vanos malefanorumque furores
Sedato frangat nutu, ut firmata per omnes
Religio venas populi fluat, Almus honoret
Pacificos, animetque pios, sublatus in altum
Alta petat, Patrisque legat vestigia, possit
Ut non dissimilem famæ contingere metam.
Supremum instruit quem mens Divina, Parentem
Efficiatque eadē nobis, defendere Ritus.
Divinos Cultus, Patrii *Fovis Incrementum*
Augere, & firmare fidem Populoque, Deoque
In mentem ducat, tantum ut non cerca, mendax
Forma viri, Patris sed viva superstet imago.

R. Powell, Trin. Coll.

*In obitum Celsissimi Domini OLIVARI, &
Successionem RICARDI filii ejus
Serenissimi.*

UT humilis olim *Persa*, fert aquam volā
Utrāque supplex *Musa*: debet hanc *Strygi*,
Hanc at *Heliconi*. Gaudeat sive doleat
Dubia, Stat inter *Regiminis* novi sacrum

Et

Quædam & Gratulatio

Et sacra mortui Ducis feralia:
 Qui fuit in hostes fortis, in suos sagax,
 Et *Delphicam* Laurum rapuit & *Martiam*.
 Concessit olim *Roma* tertiae patri
 Sobolis, ut operum prorsus immunis foret:
 Erat Ille patriæ triplicis felix parens,
 Et liberorum *Parca* Jus trium dedit,
 Quietem uni procul negotiis agat:
 Sed *Hercules* successit *Atlanti* novus.
 Prælucet illi nullus (ut mos obtinet)
 Prunæ batillus, at cineres, urna, & rogos.
 Nos ornat *Adamas* rupe de veteri, regit
 Et protegit natus gemellâ *Pollade*,
 Qui jungat artem viribus, fago Togam.
 Exulter Aula. Sit iste genialis dies,
Thetidis lapillos, & nos am *Cressam* ferat.
 Cives *fo Pæan!* sonate, patrius
 Sint sacra laribus, rebus & nostris parem
 Miretur, & triumphet Indiges loci.

C. L. C. I.

In obitum Serenissimæ Illustrissimæque OLIVERI
 CROMVELL, ejusq; Illustrissimum Magni-
 ficentissimumque Filium, & Successo-
 rem Dominum RICARDUM.

Hæc, quos funeribus veris *Libitina* triumphos
 Debuit hoc coris non licuisse tibi.

Musarum Cantabrigiense

Huic, quocunque Aquilis venit, fors vincere quondam;
Anglos, Hibernos, atque Caledonios.
Imperii titulis triplicis *ter-maximus* Idem;
Fatorum proh! vis invidiosa trium!
Nil *Capitolinis* Templis fulgentia signa,
Nil *Martia*, laudes nil valere rogæ;
Inter victricem serpit cur (*Pallas*) Olivam
Cupressus; statque hæc *Cæsaris* ante fores?
Stemmatis esse nequit mors ultima linea tanti:
En! nova progenies, pignora certa Deum.
Fatis I paribus solium cape, culmine ab illo
(*RICARDE*) en! propius sidera pacta tibi.
Patri operis semper victoria finis, & idem
Præstat, Te, finis jure Coronam Operis.

ΕΚ Διδος ἀρχεται βασιλεὺς, τὸ γὰρ γένος, Ἀρχὴν
Ζεὺς δ' ἀπὸ αἰδοῦσά τινος δὲ οὐ, Τέλειος τ' ἀφ' αὐτοῦ
Ὅς βάσιν εἰρήνης καὶ θεῶν βαλβίδα, φρεσὶν
Κίνει ἀπὸ χραμμάτων ἀπὸ ἀδελφότητος.

R. Bowen, T. Coll.

In OLIVARIUM, nuper Angliæ, &c.
Serenissimum Protectorem,
Donatum, Carmen.

Quis hic doloris imber incessat finis?
Quæ pompa luctuum? Heu! tulit Fatum Ducenti
Lugete Musæ; Hunc temerè lapsa barbitos

Resumpta

Luctus & Gratulatio.

Resumpta dicat: sit Cupressus carmini
Appensa nostro, dum Patrem raptum canat.
Venite, vos vagi *Thamesis* argentei
Fluctus, venite; qui gavisi Hoc pondere
Toties, jocosè saltitastis ad ratem.

Huc, *Chame*, jugem moestus ad fletum veni,
Tu, *Chame*, nostrum testis æger luctuum,
Qui saepe dicto immurmurasti nomine,
Et qui tumentes, dum solutor, undas vehis.

Age, tibiam, *Tityre*, solo sparsam leva,
Gregique cantet *Daphnidem*: -- ut languet pecus!
Ut didicit indolere nomini sacro!

Audin? remugit vallis, & vocem nemus
Fidele jactans resonat agris *Daphnidem*;
Dum Nomen illa cortice in saucio gerit
Augétque Pinus, jussa mœrenti manu.

Eheu! profana siccin' illustri cinere
Tepescet urna, quæ flagellat infimos:
Durum. Sed alma nesciet virtus mori
Dum stridulæ det Fama spiritum tubæ.

Plorént *Oliverum* remoti posterì,
Mirentur exteri, gemat *Britannia*,
Nos Præficæ Musæ dolemus: Illicet.

In RICARDUM Illustrissimum Angliæ.

&c. Protectorem.

FAllor: an, in nostram conspirare salutem,
Quæ modò crediderat Fara nociva Fides?
Alma salus tutas eriamnum amplectitur oras;
Nec *Mars* in latis fulmine sævit agris.

Sospite

Musarum Cantabrigienſium

Sospite Te ſalvi ſumus; & quæ lacryma ſuſa eſt,
Luctus dat Patri, gaudia noſtra Tibi.

Hutchinſon, Trin. Coll.

Victrices inter lauros, & ſigna triumphi,
Et tot tam magnò parva tropæa Duce,
Anglia fatales miſce viduata cupreſſus,
Sic cinis; & tanti ſic jubet umbra viri.
Sacratòque humeros ſubdant, & colla feretro,
Bellica qui magni ſigna tulère Ducis.
Quémque olim incepit *Clio* veneranda, labori
Melpomene extremam ponat acerba manum.
Hoc habuit quod facta dabant, quaſi *Juppiter* alter
Ex nihilo ſeſe fecerat unus homo.
Conſiliis ſue ſuis pariter fulgebat, & armis,
Martis & ex cerebro *Dia Minerva* venit.
Occidit una licet, ſurgit tamen altera *Phœnix*,
Alternâque nitet *Phœbus* uterque vice.
Veſtra beent niveis pax & victoria pennis,
Quæ multo obtinuit regna labore Pater.
Quàmque priùs multo fecit ſudore coronam,
Temporibus factam crede fuiſſe tuis.

T. Haymes, Coll. Regal.

Quo nemo largum, Mors, tibi gutturem
Perdelicatâ carne frequentior
Ditavit; & deglutiendus
Syrtis tui fuiſſis palatii.

Qualis

Inductus & Gratulatio.

Qualis trifidus fulminis impetus,
(Immurmurantum carcere nubium

Disrupto,) ab alto spargit iras

Flammivomas stomachantis ignis:

Caelis ab ipsis devolat horridum

Ad nos barathrum, flentibus pluit,

Volentis audiri ruinae

Undique terra tremit fragore.

Talis superbis irruit hostibus,

Mortēsque densatas Legio tonans

Cœu prodigo diffudit imbre,

Tota viro rediviva in uno

Tumultuosi turbine praelii

Cum fulgurabat, cumque reconditam

Victoriam unā deregebat

Fulmineum gladiumque thesauri

Campi rubebant, sanguinis ebrui

Haustu. Cromellus sic medicā manu

Venas tibi tudit: remissit,

Anglia, sic tibi febris irasit

Hinc ille Martis filius audiet

At quā refulsit, limine duplicis

Jani recluso? Ut devolavit

Æthere chara Jovis columba,

Pax, ac amoris semina mutui

Sparsit Britanniam blandula cordibus,

Nidum sibi pulchrum, Cromellus

Condidit in galea corusca.

Quantum sub illo suaviter omnia

Risēret In uno, divite consili,

Jures penum mansisse totum

Pectore. Dissecuit dolosos

G

Nodos

Musarum Cantabrigienſium

Nodos acutè, & pectora tranſiſſe
Ille, alter *Argue*, perſpicui quaſi

Viri, fenestratique vitro
(Mome, tuo placito,) fuſſent.

Jam cerno, quare miſcuerint ſua
Anglorum *Oliva*, *Lilia*, *Gallici*,
Expaverintq; *Hiſpanus* ardet;

Crure licet duplici ſuperbit,
Americano fulſus, & Indico;
Quòd variceretur, quàm dolet. *Ol* quotos
Cane, vocebit *Teneriſſos*

Diſſita crura ſimul trahenti
Divo? Videmus, cur tremuit *Papa*,
Fuci magiſter, ſic ut funera
Ipſumq; purgatorium ignem

Noſſet ineſſe ſuum *Olivaro*,
Sed quò volaſti, *Muſa*, tuos pedes
Mæroris alto mergito *Thameſe*,
Quòd hoſtibus terrorque viſum eſt,

Mortis ut ipſa periphrasiſque
Nomen *Cromelli*, marmore lineam
Fecit nigellam, Perdidit *Aulæque*,
Nunc alba nomen, quim, *Cromello*

Orba ſuo, *Nigra* vult vocari.
Nubes (gemifcens, quare dolor, metrum,
Intèrque *riptom*), nupta febrium
Delapſa, cælo provocato eſt:

Quot Britonum (dolor!) hæc hiant.
Ingeſſit Orco, vermibus hoſtias
Princeps laborans tandem epidemice,
Suo, ſeſtim vulgi furentem

Funere nobilitavit ipſe.

Sic.

~~Luctus & Gratulatio.~~

Sic ! (digna narro gutture noctuæ,)

Sic moris umbris oceluit caput

(In gloriæ meridiano

Jam radians,) roseum, Britannum

Phœbus! Malorum nox premet omnium

Quanta & ruinæ quàm citò perdit

Sorbebimur jam nos Charybde &

O iterum est referenda pixis

Pandoræ ! & atrum parturiet Chaos

Mors una nobis ! Talibus intimas

Rodentibus curis medullas,

Sol novus excipis Occidentem

Ricardæ, fulges & radiis Patris.

Ditabit orbem sic nova fertili

Busto emicans Phoenix parentis.

Nempe dedit moriens *Cramellus*

Hæreditatem (credo) tibi suæ

Virtutis. In te quisque sui videt

Funus doloris. Vive: filum

Parca manu patiente ducat.

Sculpenda cœlo, nominis aureo

Vehenda curru, canaque quîs fides

Annalium semper laboret,

Edito gesta potente dextrâ.

Deosculenda affulgeat omnibus

Anglis favoris lux tui, at Angliæ

Utrosq; ocellos læta primùm

Propitio recreet nitore.

J. Cutlove, Coll. Eman.

Masaram Cantabrigienſum

Ad Illuſtriſſimum Dominum Protectorem.

IN patrios (Hæres digniſſi. ne) ſurgis honores,
Labiſur inque Tuum plurima palma ſinum.
Nec ſentit noſter mutatas orbis habenas
Excipiente Tuum Te (Patre digne) Patrem,
Victori ſupereſſe volunt Te Fata parenti;
Victriees eadem dent Tibi Fata manus.
Qui Marte & virtute Tuâ potes unus, & unus
Vincere virtutem qui mereare Patriſ.
Imperium trinum ſortiris de Fove primus;
Et titulos unus ſtat Pater ante Tuos;
Sede Tibi (proles aquilæ genuina) relicta
Primâ, nemo ducum pār Tibi, nemo ſenum:
Inter Primates primas refer, omnia primis
Non decrunt (valeant vota) ſecunda Tuis.

D. B. A. B. T. C.

An

Coll. Emman.

Lectus in Gratulatione

An Elegie upon Oliver late Lord Protector,
And congratulation of the most Illustrious
Richard in his Succession.

False hope, thou flitting shadow of vain joy,
How doth one moment raise, the next destroy
Thy glorious fabricks? Expectations womb
Oft proves abortive, is the fatal tomb
Of what she promis'd: thus our hopes conceiv'd
Great as thy self, Great Oliver, receiv'd
A cruel wound by death's unlucky stroke,
Though fairly swoln in disappointment broke;
When first we saw the Scepter in thy hand,
Whom God and nature fix'd to command,
Securely we conclude our fixed state
Of happiness, beyond the reach of fate;
When Thee, kinde and propitious Heaven had sent,
The Pattern of its own just Government,
And labouring Time produc'd that noble birth,
At once to bless, and to amaze the earth,
We thought sh' had done her utmost, and the light
Of those our golden days, should ne'r have night;
But, with thy years and strength renew'd, run on
Unto the worlds great dissolution;
Rule, as compleat in Thee, should cease, and then
To th' Fountain of all Power return agen:
But ah! deluded by thy cross event
We must our fond & frustrate thoughts lament:
Come then Despair bring in thy load, oppress
Grief till it sink beneath hope of redress;
Let thy black train of dismall Fears desery
All mischiefs passible, and think them nigh,

Musarum Cantabrigienſium

Suppoſe a cloud with tempeſts big to rend
In Angry Thunders, and our Fate portend
See Diſcontent, Ambition, Want, fierce Zeal,
Their inward rage in pain forc'd to conceal,
By fair occaſion tempted forth, conſpire,
Kindling new flames, to ſet us all on fire:
Prepare, poor Iſte, in bleeding war to waſt
Thy ſtrengths remainder, then breath out thy laſt;
Grief and Deſpair with ſhapes of future ill
Would thus our penſive thoughts affright and fill.
But ſtay, the night of ſadneſs and pale fears,
Whoſe frowning brow did threaten, diſappears:
Methinks I ſee a Riſing Sun diſplay
His golden beams, and chaſe thoſe clouds away.
It is Illuſtrious Richard, juſtly fit
For th' Princely ſeat, whoſe ſoul can equal it.
Our hopes revive, the late malicious blow
Of envious Deſtinie's too ſhort: for Thon,
True image of Thy Fathers worth, left free
Art ſacred pledge of our felicitie.
We may go court his Aſhes, from our eyes
Drop at his ſhrine a melting ſacrifice,
In ſuch a feeble wiſh his fall deplore,
That many after Ages could reſtore
What one hath loſt! yet t'would ſuperfluous be,
Since He, and all his virtues live in Thee.

Thom. Fuller, M. A. C. C. S.

O That ſome Phaeton again were hurl'd
Headlong by Jove, into the Southern world.

Who

Luctus & Gratulatio.

Who by an universall flame might burn
An equal pile, for our great Heroes Urns
We will become thy Vararies, and doe
Homage unto thy shrine, and offer too,
Whole Hecatombs of Captive soules, 't appease
The rage of the incensed Deities.
Mars env'y'd thee, nor can we blame him for't;
He found a rival in Bellona's court;
Saturn in brazen walls thou didst confine,
Joves thunder was not so much feard as thine.
I wonder most, great soul, the world could know
Such alteration, and the fatal blow
Crack't not its centre, nor affrighted earth,
Whose seeming womb might cast her after-birth.
Since all things do remain serene and calm,
Hang Cypress by; conquests are crown'd with palm.
Cease whining griefs, and let's rejoyce, that he
Is Deifi'd in Heavens Hierarchy.
Spare then to pay this customarie tear!
Such complementall mourning suits not here.

Hail mighty Richard: whose Heroick name
Adds lustre to our state, if railing fame
Belye not greatness, when we think on thee.
Our fading hopes revive, a new supplie
Of virtues crown our hopes; nor need we feare
The State should prove abortive the next year,
May but our Auguries prove fortunate,
We freely give the pupillage of state
To thy tutelar cure. O may she be
Restor'd unto her ancient libertie:
Shee'l pay her yearly tribute, and remember
The fourth auspicious third day of September.

G. G. A. B. Coll. Joan.

Musarum Cantabrigienſium

SO falls that noble Plant; which, while it stood,
Gave shade, and shelter to the under wood.

Great Oliver is fall'n: but can he fall,

And the whole land not sympathize withall?

See how our Brittain; all in sable clad;

Forgets the name of Albion, it had;

And, wrapt in gloomy night, it self ha's made,

Is parallel'd with the Cimmerian shade:

Our very Isle, since he is gone, who wrought

Its settlement; begins to be a float: (where:

Forgets its place; and stands, it knows not

(For where is Rome if Cæsar be not there.)

'T has lost its Geography: and, which is more,

Its very shape, methinks, it had before.

Brittain was like an Axe: but, since he's dead,

'Tis now become an Axe without a head.

Well, since our loss extends alike to all,

'Tis fit our grief be epidemicall:

We'll rate our sorrows then, by Tax, and Toll:

Exact a summe of tears from every Poll.

Nor need we fear, lest there should any be,

That would refuse to pay that Subsidie;

Common calamitie can do no less,

Then force them to't, and levy't by Distress.

See, how whole Brittain strives to be his Urn;

And, while his dolefull Funerals do burn,

Is strew'd with ashes; like the neighb'ring plains,

'Mongst which the fiery mouth'd Vesuvius rains.

At Westminster, me thinks, I see each Tomb,

And Statue bristle, for to make him room:

Wiping their dustie faces, that they might

Behold so rare a Monarch; at whose sight

Lectur & Gratulation

All bow themselves, and that subjection own,
Which, had they liv'd with him, they must have done.

But, lest our hopes with him entomb'd should lie,
Heav'n blest us with his Princely Progenie:
Who, to preserve his memory, ha's enshrind
His Urn in his own breast, which of His mind
So clear a Mirrour shows, who sees, would say's
His Fathers Ashes were Vitrificate.

Charles Darby, A. B. C. F. Soc.

Oliver Cromwell, } Anagr.
O Clime, Low Ruler.

Mount O Seraphick soul, advance a Throne
Above the shade of earth's dark gloomy Cone:
Highness it self is Clime, is no Low thing,
For Heaven is preferment for a King.
Ascend then Noble soul the highest Sphere,
They reach a note far above Earth there.
March on th' Esherial fields, the Angels will
With silver Trumpets sound an Onset, till
You scale those walls, and by those Holy wars
Take New-Jerusalem above the stars.
From Heav'n's White-hall, or the Star-chamber,
To th' Chair of State in th' Upper-house you go.

Our tears shall make a Jordan, and bemoan
Him in a Fever-fiery Chariot gone.
This is our Solace, we're not left alone,
The Royall mantle's on his Princely Son.

R. H. C. J. Commens.

H

Mirrour

Musarum Cantabrigienstium

Mirror of valour canst thou die? and yield
To death? so oft by thee drove out o' th field.
Is thy life-guard defeated, which did e're
Vant-guard thy praises in a full Career?
Can Trumpets sob like *Prasicaes*? which late
Outbraw'd the cryes of War, and threats of Fate?
Who with *Philoxen's* wish tasted the notes
Of all thy relisht praises in long throats,
Now warble Elegies? and change their tones
Of *Sembrief*-Triumphs, into *quaver'd* Groans?
Nature's distrest, thy Grave seemeth to be
Th'last gasp her honour hath, inter'd in thee.
The *Ague* of the Camp that us'd to make
Its convuls'd Arteries once a day to shake.
Mars's own Generalissimo here is,
Wars Genius, *Arthur's* Metempsychosis.
With fire and sword *Hannibal* hewing down
The Alps of opposition to a Crown.
The body-Politic's Doctor, wont to have
Med'cines to cure its sores with weapon-salve:
The hand-card of the war, that's us'd to play
The last card with a trump that wins the day.
Verses are cramp'd, they can no longer while
Muste thy Epithets in rank and file.
Here's the Commander who liv'd Europes fears,
Whose grave's the Rendezvous of Englands tears.
Be silent Elegies; y are but to play
Black night to usher in a fairer day;
Sorrows do relish joys, black patches clear
The beauty; faces wash't are by a tear.
The Phoenix *Bustum* is her child-bed, where
She's th'exract of her ashes; as she were

But

Luctus & Gratulatio M

But in an oven at *Grand-Cairo*; when
By fire she's onely hatched new agen. (on
Though *Englands* Phoenix's dead, yet we look
The Fathers Resurrection in the Son.

B. Turner, M. A. C. J. Soc.

CONFESS ye gazers at the spangled skies,
Doth not some glorious star o'retake your eyes?
Look well, use all your engines, see you not
The new position that the Wain hath got?
Me thinks I see him whip, and strive to make,
A Constellation in the Zodiack.
Nor can that be, thirteen can scarcely stand,
LEO must fall, before he can command.
Command then, take thy place, blaze out, & shine,
Whilst others dazled, twinkle, and repine.
And if the Sun amaz'd stand still for fear,
Th'whole earth shall do thee homage once a year.
Nor will he jealous of his wife, the Moon,
Deny a court'sie to thy great renown.
Nay, all the Planets when thy coming's told,
Shall frequent meetings and Conjunctions hold.
Jove shall turn Ranter, Mars shall Vulcan gull,
The Moon shall gormandize till she be full.
The merry Forvials shall quaff off their wine,
Till that they stagger from th' Ecliptick line.
Amongst these great exceedings, Christall Spheres
Shall warble musick to thy heavenly ears.
And if ye do more wine and junclets need,
Tapster Aquarius call, or Ganymede.

Masaniello Cantabrigionsum

Me thinks I see the heavenly Fists begun,
And all the stars for joy a Tiltin' run.
Me thinks they shout and cry, me thinks they boast,
That thou'rt Commander of their heavenly host.
March on then, thou, that th'earth from th'inges hurl'd,
Some say each Planet is another world.
And thou redoubt'd Monarch! Son of War!
That nurst was, and born under such a star,
Light Tapers at thy Fathers beams to finde
Some crannies, that in earth he left behind.
He'le free some Angel from his sphere, and thence
Send him to thee, to bring intelligence.
If he invade the Moon, thou'lt triumph o're
The Turks and Pagans, that the Moon adore.
If he out-vie the Sun in glorious light,
Whole nations are forthwith left in the night:
I mean they're God left, and where things so stand,
Our Common-wealth's God with us shall command.

Dawson.

DOn't ask me why the Court in black is clad,
The Sun is set, there needs must be a shade:
Don't ask why *Englands* face a sadness shrowds,
The setting Sun o're-cast'd us with clouds:
Ask not why grief like rheum falls on our eyes,
When *Cesar* dy'd then *Tyber's* tide did rise:
Ask not why *England* weepeth out her daies,
No measures fit sad times but *Cleophras*:
Ask not why tempests did precede his death,
Storms came for aid from his expiring breath;

Breath

Breath that, they knew, could slay or save at will;
 Tempests and storms came sure to learn to kill.
 No, but 'twas Nature sigh'd when she did fear
 That she should lose thrice famous *Oliver*.
 Ask not why such poor cripple Alms-house verse
 Attend upon this noble persons herse;
 As hospitalls at funerals we see,
 So *Cambridge* here attests his charitie.
 Well may the eye of *England* weep, whose blifs
 Was knit and enterwoven so with his.
 They say that *Phidias* to preserve his fame,
 Into *Minerva's* Statue carv'd his name
 In such a sort, that he that should wrong either,
 Must with the same hand injure both together.
 There was no fear, as people did surmise,
 That he would make our Colledge lands his prize;
 He was their guard, yea must have judg'd to doom
 Himself; had he wrong'd our *Palladium*.
 He must have quit himself, left off to know,
 Before he could have given the *Arts* a blow.
 Pardon, fam'd Sir, whilst we thy praise reherse,
 That we confine thee to our scanty verse;
 We hope for shelter from thy angry heat,
 Ev'n, like *Sciopodes*, by our verses feet.
 Thou art, what? stay--- the *Cesar* of our time,
 Pardon, we lisp, we must consult our R rhyme.
 Pardon, we wrong thee at our verses pleasure,
 We know thy virtues do admit no measure:
 We know the Ocean can ne're be span'd,
 Nor ever thy Heroick acts be scan'd.
 We're wrong thee so no more, but drop a tear,
 And onely say, Here lieth *Oliver*.

Musarum Cantabrigienſium

Tis *Oliver* lies here, and what's the rest,
The *Spaniard*, *Scot* and *Hollander* attest.
Here lies Great *Oliver*, but all's not done,
What Trophies lodge in that Trisyllabon?
This word is bigge with *Cesars*, and indeed
Contains more *Heroes* then the *Trojan* steed.
How much of worth doth this small word contain?
Thus clouds of perfumes lodge within a grain:
Thus points in maps are hills, and miles of land,
And slender lines for larger rivers stand;
Small dashes speak the Sun at highest noon,
A small round O stands for the broad fact moon.
This word is, if you understand it not,
The worlds large conquest in a Gordian knot.
Charon, we envy thee, thy pretious fraught,
Death now drank more then *Cleopatraes* draught.
He's dead who did defie all guns in buff,
Whose valor musket was and canon proof.
Guns feared him, chain-bullets sneeking by,
As fetter'd captives, did for quarter cry.
He had a valiant hand, but! oh his pate
Did make ev'n fortune serve, and curbed fate.
Some States-men, like the drowned *Belgick* towns,
At dead low water show their empty crowns:
But his always above the waves could ride,
Buoy'd up by wisdom gainst the proudest tide,
But stay, tis more then *Hannibal's* task I know
To travel o're his head ith' reverend snow.
I'll onely say here *Policie* lies dead,
There was a Council-table in his head.
But could not he resist death's fiery storms?
Alas! death's but a puling fit of th' worms;

And

Lucas & Gratulatio.

And must they feed on him? how came he dead?
His life hung not, as others, by a thred,
It was a cable sure too strong for fate,
'Twas that that held the anchor of our Scare.
Diseases could not shorten sure his years,
Such threads would blunt old *Atropos* her shears.
But ask not why he dy'd, I wonder more
Heav'n did not send to fetch him hence before.
Since two such Magnets the large earth and sky
Are counted by our new philosophy.
I'm sure the Rival Load-stones each way set,
Beck'ning the tomb of lying *Mahomet*,
Ne're courted more then heaven and earth have done:
Which might retain or get this pretious One.
But heav'n at last drew strong, hath got his soul,
Onely hath left his body on parole.
Death from this prize the name of King doth gain,
And from September let her date her reign.
We now believe that heav'n, that doth involve
The earths great fabrick, shall at last dissolve.
We'll throw our medicines down, and quarter cry,
Now we poor mortalls are content to dy.
He's dead who had too large a heart to be
Stinted unto a Triple Monarchy.
You'l grant the Minter Majesty doth cramp
To fix Kings faces on a sixpence-stamp.
Sure to confine them to the childrens threes
Would pinch the feet of mighty *Hercules*.
He was too bigge for earth or heav'n, hence tis
They equally did thus divide their bliss.

Musarum Cantabrigienſium, &c.

BUt pardon, *Richard*, that we wrong thy name
In paying thus much to thy Father's fame.
We do confeſs our loſs, yet grant our gain,
Thus we have ſun-ſhine mixed with our rain.
We'le joy in thee, and yet lament our loſs;
England now juſtly bears the *Harp* and *Croſs*.
Our fears were great thy Father dy'ng, but we
See all our fears turn'd hopes and joys in thee.
Our waters turn'd to wine, our grief is done,
We'le wipe our eyes, and let our conduits run.

S A M. Fuller,

Fellow of S. Johns Coll.

F I N I S.